

Страданія-та на Господа Нашего Иисуса Христа.

Слѣдъ Тайнѣ-тѣ Вечерѣ Иисусъ Христосъ заедно съ ученицы-ты си отишьль прѣзь ночь-тѣ на Елеонскѣ-тѣ горѣ и при село Геосиманиѣ влѣзьль въ единѣ градинѣ да ся помоли отдалѣченѣ отъ ученицы-ты си, зачтото тиѣ были за-спали. Въ това врѣмя ся забрала вѣтрѣшни-ты Му мъкы за наши-ты грѣхове. Той тѣжилъ и молилъ ся до крѣвавѣ потѣ, а Ангелъ Му ся явилъ да Го подкрѣпи.

Иуда прѣдава Христа.

Слѣдъ полунощъ дошьль *Иуда* съ Римскѣ стражѣ и съ много Иудейскы сѣдебны служители и, съ едно цѣлуваніе *Христа*, подалъ знакъ за, че имъ Го прѣдава, споряль както ся былъ наговорилъ по-напрѣди съ тѣхъ. Иисусъ Христосъ казалъ на войны-ты : „Азъ съмъ,“ когото вы трѣсите, а тиѣ ся поврнѣжли и испадали на земь-тѣ. Сега Иисусъ ле-сно е можяль, не само да удръжи лудость-тѣ имъ, нѣ и сами тѣхъ да погуби, нѣ Той тыхо имъ допустиль да Го вземать, укорилъ Петра, зачтото отрѣзалъ ухо-то на